

مطالعه همبستگی فعالیت‌های مذهبی با اضطراب، افسردگی و سوء مصرف مواد در دانشجویان دانشگاه سبزوار

A STUDY ON THE CORRELATION BETWEEN RELIGIOUS ACTIVITIES OF SABZAVAR UNIVERSITY STUDENTS AND ANXIETY, DEPRESSION, HEALTHY LIFE STYLE, SUICIDSAL THOUGHTS, DRUGS AND SUBSTANCE ABUSE

Sargolzaii M.R, MD ; Behdani F, M.D. , Vosoogh I and Ghorbani I

The aim of the study was evaluating the correlation between religious activities in the students and anxiety, depression, health, lifestyle, suicidal thoughts, drug and substance abuse. The sample size was 300 of the students of Sabzevar University. 264 of the students responded to the questionnaires (response rate: 88%).

-State Anxiety Scale and

Questionnaire.

The 14th

religiousness. In this question the time spent daily in spiritual activities was asked. The results were statistically analyzed by t-test and chi-square test. The results demonstrated that there is positive correlation between time spent in religious activities and Healthy lifestyle and negative correlation between the state - anxiety, trait anxiety and suicidal thoughts. There was no correlation between the time spent in religious activities and depression and drug and substance abuse.

این پژوهش با هدف مطالعه همبستگی بین فعالیت‌های مذهبی دانشجویان با اضطراب و افسردگی، سلامت سبک زندگی، افکار خود کشی و سوء مصرف مواد و داروها انجام شد.

حجم نمونه این تحقیق ۳۰۰ نفر از دانشجویان دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی سبزوار بودند که به صورت تصادفی انتخاب شدند. که ۲۶۶ نفر به پرسش نامه پاسخ دادند.

ابزارهای پژوهش پرسش نامه افسردگی بک، پرسش نامه اضطراب حالتی خصلتی اشپیل برگر و پرسشنامه

مطالعه همبستگی فعالیت‌های مذهبی با اضطراب، افسردگی و سوء مصرف مواد در دانشجویان دانشگاه سبزوار

دکتر محمد رضا سرگلزایی

استادیار روان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

همکاران :

دکتر فاطمه بهدانی

استاد یار روان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

دکتر ایرج وثوق

دستیار روان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

دکتر اسماعیل قربانی

معاون آموزشی و پژوهشی دانشکده علوم پزشکی سبزوار

ارتباط مورد ارزیابی قرارگیرد. تعدادی از آزمودنی‌ها برای سنجش شدت اضطراب و افسردگی و سوء مصرف مواد مورد استفاده قرار گرفتند. درباره این که «مذهبی بودن» فرد با چه مقیاسی سنجیده شود محققان در این پژوهش تصمیم گرفتند وقت صرف شده در فعالیت‌های مذهبی و معنوی را به عنوان شاخص «مذهبی بودن» در نظر بگیرند در این پژوهش ما به مطالعه همبستگی بین فعالیت‌های مذهبی و سلامت روانی دانشجویان پرداخته‌ایم.

سؤال‌های این پژوهش عبارتند از:

- ۱- آیا فعالیت‌های مذهبی ارتباطی با عوامل جمعیت شناختی (به طور خاص جنس و تأهل) دارند؟
- ۲- آیا فعالیت‌های مذهبی رابطه‌ای با افسردگی در دانشجویان دارند؟
- ۳- آیا فعالیت‌های مذهبی رابطه‌ای با سبک زندگی سالم در دانشجویان دارند؟
- ۴- آیا فعالیت‌های مذهبی رابطه‌ای با اضطراب در دانشجویان دارند؟
- ۵- آیا فعالیت‌های مذهبی رابطه‌ای با افکار خودکشی در دانشجویان دارند؟
- ۶- آیا فعالیت‌های مذهبی رابطه‌ای با سوء مصرف مواد در دانشجویان دارند؟

روش بررسی

این مطالعه یک مطالعه توصیفی استنباطی (*Descriptive-Referential*) است که به صورت مقطعی (*Cross-Sectional*) انجام شد.

برای تعیین حجم نمونه از فرمول

$$n = z_{\alpha/2}^2 \cdot a/2P(1-p)/d^2$$

استفاده کردیم که بر اساس سطح معنی داریومند ۵٪ و توان ۹۰٪ حجم نمونه ۲۴۶ نفر برآورد گردید.

با توجه به احتمال ناقص پاسخ دادن به برخی پرسش نامه‌ها، تعداد ۳۰۰ نفر از دانشجویان مراکز آموزش عالی سیزوار به صورت تصادفی وارد مطالعه شدند.

سلامت و سبک زندگی بالدی بودند. برای سنجش مذهبی بودن از عبارت چهاردهم پرسش نامه سبک زندگی بالدی استفاده گردید که در آن میزان وقت صرف شده در فعالیت‌های مذهبی توسط فرد مشخص می‌شود.

برای تحلیل آماری تحقیق آزمون‌های *t* و *chi-square* مورد استفاده قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که صرف وقت بیشتر در فعالیت‌های مذهبی همبستگی معنی داری با کاهش اضطراب حالتی و خصلتی، بالاتر بودن سلامت سبک زندگی و کاهش افکار خودکشی دارد. گرچه نمرات افسردگی و سوء مصرف مواد نیز در دانشجویانی که وقت بیشتری صرف فعالیت‌های مذهبی می‌کردند پایین‌تر بود ولی این همبستگی معنی دار نبود.

مقدمه

کشور ایران دارای جمعیتی جوان است و نزدیک نیمی از جمعیت را جوانان تشکیل می‌دهند که بخش عمده این جوانان با عنوان دانشآموز و دانشجو مشغول تحصیل می‌باشند. پژوهش‌های متعدد نشان داده‌اند که اختلال‌های روان پزشکی با فراوانی بالا در دانشجویان و دانش آموزان ایران مشاهد می‌شوند. به عنوان نمونه در دو مطالعه در سال ۷۹ در شهرستان مشهد و سبزوار ارتباط افسردگی و عوامل اجتماعی در دانشجویان و همچنین ارتباط بین اضطراب و افسردگی با سبک زندگی دانشجویان گزارش شده است (۱-۲) علی‌رغم وجود گزارش‌های موردنی فراوان از نقش فعالیت‌های مذهبی در بهداشت روانی، مطالعات کنترل شده در این زمینه بسیار اندک می‌باشند. بنابر این بررسی عوامل موثر در اختلال‌های روان پزشکی در این جمعیت از جنبه‌های مختلف بهداشتی اجتماعی - اقتصادی و فرهنگی حائز اهمیت است. برای پاسخ به این پرسش که آیا فعالیت‌های مذهبی می‌توانند از افسردگی و اضطراب و سوء مصرف مواد در دانشجویان پیش گیری کند اقدام به مطالعه کنترل شده زیر نمودیم. در این تحقیق هدف این بود که به گونه‌ای عینی (*objective*) این

پرسش نامه افسردگی بک:

(*Beck Depression Inventory: BDI*)

برای سنجش افسردگی در آزمودنی ها از این پرسش نامه استفاده شد. این آزمون دارای ۲۱ سؤال است و برای افراد بالاتر از ۱۳ سال و دارای حداقل ۶ کلاس سواد مناسب است. این آزمون یکی از رایجترین و معترضترین آزمون های روانی است که در تمام اشار و محیط های اجتماعی قابل اجرا می باشد و وابسته به فرهنگ نیست (۵) سنجش وجود افکار خودکشی در پاسخ دهنده گان نیز بر اساس سؤال نهم این پرسش نامه بعمل آمد.

پرسش نامه سبک زندگی و سلامت بالدى:

(*Baldi lifestyle Questionnaire*)

برای سنجش میزان سالم بودن سبک زندگی در آزمودنی ها از این پرسش نامه استفاده شد. این پرسش نامه شامل ۱۸ عبارت است که سبک زندگی آزمودنی را در ۵ حیطه روان شناختی، بین فردی، زیستی جسمانی، اجتماعی فرهنگی و محیطی می سنجد حداقل نمره آن ۱۸ و حد اکثر آن ۷۲ است. به عقیده بالدى اگر نمره فردی زیر ۳۶ باشد نیاز به تغییر سبک زندگی وجود دارد (۶) در این پژوهش علاوه بر این که سلامت کلی سبک زندگی آزمودنی بر اساس این پرسش نامه سنجیده شد، عبارت یازدهم آن برای سنجش سوء مصرف مواد و عبارت چهاردهم آن برای سنجش وقت اختصاص داده شده به فعالیت های روحانی و معنوی مورد استفاده واقع شد.

- برای مطالعه ارتباط بین فعالیت های مذهبی و روحانی و اضطراب حالتی، اضطراب خصلتی، افسردگی و سلامت سبک زندگی از آزمون (*t-student*) با تصویب کوکران - کاکس (*Cochran-Cox*) و ولچ (*Welch*) استفاده شد.

- برای مطالعه ارتباط بین فعالیت های مذهبی و روحانی و سوء مصرف مواد، افکار خودکشی، جنس و

ابزارهای پژوهش عبارت بودند از پرسش نامه اطلاعات جمعیت شناختی، پرسش نامه سبک زندگی و سلامت بالدى، پرسش نامه افسردگی بک و پرسش نامه اضطراب حالتی - خصلتی اشپیل برگز.

گرچه پرسش نامه های زیادی برای سنجش مذهبی بودن تدوین شده اند ما در این تحقیق بر اساس ارزیابی خود آزمودنی از میزان وقتی که صرف فعالیت های مذهبی می کند مذهبی بودن را مد نظر قراردادیم.

عبارة چهاردهم از پرسش نامه سبک زندگی بالدى این عبارت است: «من وقتی رادر زندگیم جهت مسائل روحانی و معنوی اختصاص می دهم». بر اساس پاسخ آزمودنی ها به عبارت فوق دانشجویان به دو گروه تقسیم شدند:

گروهی که بیشتر اوقات یا تقریباً همیشه وقتی را در زندگی به مسائل معنوی و روحانی اختصاص می دهند و گروهی که فقط گاهی اوقات چنین می کنند یا تقریباً هرگز زمانی را به مسائل معنوی و روحانی اختصاص نمی دهند. در مجموع مقایسه های انجام شده در این تحقیق در بین این دو گروه انجام گردیده است.

ابزارهای مورد استفاده

پرسشنامه اضطراب حالتی - خصلتی اشپیل برگز:

(*Spiel Berger state - trait Anxiety inventory*)

برای سنجش اضطراب در آزمودنی ها از این پرسش نامه استفاده شد. این آزمون دارای چهل عبارت است و اضطراب رادر دو حالت می سنجد: اضطراب حالتی (State) و اضطراب خصلتی (trait) در پاسخ گویی به مقیاس اضطراب حالتی، آزمودنی ها باید احساسات خود را در لحظه کنونی (زمان تکمیل پرسش نامه) بیان کنند اما در پاسخگویی به مقیاس اضطراب صفتی یا خصلتی باید به احساس معمول خود در اغلب اوقات اشاره نمایند. (۴)

انجام آزمون مجدور خی نشان داد که میزان فعالیت های روحانی و معنوی با جنس آزمودنی و تأهل وی ارتباط معنی داری ندارد.

رابطه بین فعالیت های مذهبی و معنوی با سایر موضوع های مورد مطالعه:

در گروهی که وقت بیشتری را صرف فعالیت های مذهبی می کردند میانگین نمره سبک زندگی و سلامت بالدی ۵۰/۷۰۵ با انحراف معیار ۷/۷۰۴ بود در حالی که در گروهی که وقت کمتری را صرف فعالیت های مذهبی می کردند میانگین نمره سبک زندگی و سلامت ۴۵/۶۱۶ با انحراف معیار ۷/۷۳۳ بود.

تفاوت بین این دو گروه کاملاً از نظر آماری معنی دار بود ($P<0.001$) این مطلب نشانگر سالمتر بودن سبک زندگی در گروهی است که فعالیت های روحانی و معنوی بیشتری داشتند.

در گروهی که وقت بیشتری را صرف فعالیت های مذهبی می کردند میانگین نمره اضطراب حالتی (با انحراف معیار ۱۱/۳۷۵) بود در حالی که در گروهی که وقت کمتری را صرف فعالیت های مذهبی می کردند میانگین نمره اضطراب حالتی ۴۹/۱۵ (با انحراف معیار ۱۱/۲۲۷) بود. تفاوت بین دو گروه کاملاً از نظر آماری معنی دار بود ($P<0.05$) بنابراین گروهی که فعالیت های مذهبی روحانی بیشتری داشتند از اضطراب حالتی پائین تری برخوردار بودند.

در گروهی که وقت بیشتری را صرف فعالیت های مذهبی می کردند میانگین نمره اضطراب خصلتی (با انحراف معیار ۱۰/۵۴۶) بود در حالی که در گروهی که وقت کمتری را صرف فعالیت های مذهبی و روحانی می کردند میانگین این نمره ۴۸/۱۴ (با انحراف معیار ۱۰/۵۶۵) بود تفاوت دو گروه کاملاً معنی دار بود ($P<0.01$) بنابراین گروهی که فعالیت های مذهبی و روحانی بیشتری داشتند از اضطراب خصلتی پائین تری برخوردار بودند.

تأهل آزمودنی از آزمون مجدور خی (*chi-square*) استفاده شد.

نتایج بررسی آزمودنی ها

در مجموع ۲۶۴ دانشجوی مرکز آموزش عالی سبزوار به پرسش نامه ها پاسخ دادند یعنی $\text{Response Rate} = ۸۸\%$. باید پذیرفت که احتمال این که در گروهی که به پرسش نامه پاسخ ندادند میزان بالاتری از اختلال های روان پزشکی یامیزان پایین تری از فعالیت های مذهبی وجود داشته است متفق نمی باشد. این دانشجویان در سه مرکز مشغول به تحصیل بودند دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت معلم و دانشگاه آزاد اسلامی.

% ۳۹/۹۲ آن ها در رشته های دیپری، % ۱۶/۶۸ در رشته های پرستاری مامایی، % ۱۲/۴ در رشته های فنی و مهندسی، و % ۳۱ در سایر رشته ها (همچون حسابداری، هوشبری و بهداشت) مشغول به تحصیل بودند.

حداقل سن آنها ۱۸ سال و حداکثر سن آنها ۳۵ سال بودند میانگین سنی آنها ۲۱/۵۶ سال بودند. با انحراف معیار ۲/۶۵ بود.

۲۰۴ نفر از آزمودنی ها (% ۷۲/۱۲) زن و بقیه (% ۲۲/۸۸) مرد بودند. % ۷۶/۹۵ مجرد و % ۲۲/۲۷ متاهل و % ۰/۷۷ مطلقه یا بیوه بودند.

فعالیت های مذهبی و معنوی:

% ۶۷/۰۶ از دانشجویان تقریباً همیشه یا بیشتر اوقات وقتی را در زندگیشان به مسائل روحانی و معنوی اختصاص می دهند. سایرین (حدود ۳۳%) تقریباً هرگز وقتی را در زندگی به این مسائل اختصاص نمی دادند یا فقط گاهی اوقات زمانی از زندگیشان را به این مسائل اختصاص می دادند.

نتیجه‌گیری و بحث

این مطالعه نشان داد که دانشجویانی که وقت بیشتری را صرف فعالیتهای معنوی و روحانی خود می‌کنند سطح اضطراب پایین‌تری دارند. این ارتباط هم درباره اضطراب حالتی و هم در مورد اضطراب صفتی صدق می‌نماید. انجام فعالیت‌های مذهبی می‌تواند با امید بخشی (*Installation of hope*) و تخلیه هیجانی (*Catharsis*) باعث کاهش اضطراب حالتی شود. در یک پژوهش نشان داده شد افرادی که ۳۰ دقیقه قبل و ۳۰ دقیقه بعد از شرکت در یک مراسم مذهبی پرسش نامه اضطراب حالتی را پر کرده‌اند، کاهش در سطح اضطراب را پس از مراسم مذهبی تجربه کرده‌اند (۷)، اثبات اثر بخشی فعالیت‌های معنوی بر کاهش سطح اضطراب خصلتی، نشان می‌دهد که اثر اضطراب زدایی فعالیت‌های معنوی صرفاً از طریق امید بخشی، تخلیه هیجانی و سایر عوامل غیر اختصاصی همچون تن آرامی نیست بلکه این تأثیر طولانی مدت و پایا می‌باشد.

برخی مطالعات نشان داده‌اند که مذهبی بودن با افسردگی نیز همبستگی معکوس دارد. مثلاً در یک تحقیق که بر روی ۳۸۳۵ دانشجو انجام شده هرچه سطح مذهبی بودن بالاتر بوده احترام به نفس (*Self-esteem*) و بالیدگی عاطفی (*Emotional maturity*) نیز بالاتر بوده و افسردگی کمتر بوده است. این ارتباط در فرقه‌های مختلف مسیحی (کاتولیک، پروتستان و مورمون) وجود داشته است. (۸)

در مطالعه دیگر نیز دانشجویانی که تعالیم روحانی را نجات می‌دادند علی رغم تجربه مشکلات و تغییرات در زندگی، آشنازگی روانی (*Psychological distress*) کمتری را چه از نظر اضطراب و چه از نظر جسمانی سازی (*Somatization*) تجربه کردند. (۹)

گرچه در مطالعه مانیز نمرات افسردگی در گروهی که وقت بیشتری را صرف فعالیت‌های مذهبی و روحانی می‌کردند کمتر از گروه مقابله بود، اما این ارتباط از نظر آماری معنی‌دار نبود.

گروهی که وقت بیشتری را صرف فعالیت‌های مذهبی می‌کردند میانگین نمره افسردگی پرسش نامه بک ۱۵/۸۳ (با انحراف معیار ۹/۰۱۵) بود در حالی که در گروهی که وقت کمتری را صرف فعالیت‌های مذهبی و روحانی می‌کردند میانگین این نمره ۱۷/۳۱ (با انحراف معیار ۸/۶۳۷) بود. تفاوت بین دو گروه از نظر آماری معنی‌دار نبود بنابراین میزان وقت صرف شده در فعالیت‌های روحانی و معنوی ارتباطی با افسردگی در دانشجویان نداشت. در مجموع ۸۶/۹٪ دانشجویان افکار خودکشی نداشتند و ۱۳/۱٪ به درجاتی افکار خودکشی داشتند. در گروهی که وقت بیشتری را صرف فعالیت‌های مذهبی می‌کردند ۹/۸۸٪ دارای افکار خودکشی بودند در حالی که در گروهی که وقت کمتری را صرف فعالیت‌های مذهبی می‌کردند ۱۸/۷۵٪ دارای افکار خودکشی بودند. تفاوت دو گروه از نظر آماری معنی‌دار بود ($P<0.05$).

در مجموع ۷۱/۰۳ درصد دانشجویان تقریباً همیشه از مصرف الكل، سیگار، مواد و دارو (صرف خودسرانه داروها) اجتناب می‌کردند در سایر دانشجویان (۲۸/۹۷٪) این اجتناب کمتر بود. در این قسمت دانشجویان مورد مطالعه به سه گروه تقسیم شدند: در گروهی که تقریباً همیشه وقتی را به فعالیت‌های مذهبی و روحانی اختصاص می‌دادند این اجتناب در ۷۸/۵ درصد گزارش شد، در گروهی که گاهی یا غالب وقتی را صرف فعالیت‌های مذهبی و معنوی می‌کردند ۶۹/۸ درصد این اجتناب را گزارش کردند و بالاخره در گروهی که هرگز وقتی را در زندگی به فعالیت‌های معنی‌دار و روحانی اختصاص نمی‌دادند این اجتناب فقط در ۴۲/۹ درصد گزارش شد. گرچه این آمار نشان می‌دهد که هرچه وقت صرف شده در فعالیت‌های مذهبی بیشتر باشد احتمال اجتناب از الكل، سیگار، مواد و داروها هم بیشتر است اما در آزمون آماری مجدول رخی تفاوت مشاهده شده معنی‌دار تلقی نگردید ($P=0.1$).

اعتقاد به یک نیروی بزرگ (*super power*) که دانا، توana و مهربان است و کمک خواستن از او برای رشد، سلامتی و بهبودی نه تنها جزء مشترک همه مذاهب است بلکه اصل محوری گروه های خودیاری همچون انجمان معتادان گمنام (*Narcotics Anonymrs*) نیز می باشد. محدودیت عمدۀ پژوهش ما، طرز ارزیابی مذهبی بودن است. گرچه پرسش نامه های مختلفی برای سنجش مذهبی بودن طراحی شده که می توان به ابزارهای زیر اشاره کرد.

معیار مذهبی و غیر مذهبی بودن. (۱۷)

eRgious Nonreligious scale,Religions Inventory

معیار سیاسی، مذهبی و اجتماعی بودن. (۱۸)

Socail -Religious - political scale.

کلیدهای همبستگی مذهبی. (۱۹)

Religious Connecdedness Ques.

معیار مذهبی بودن فردی (۲۰)

Personal Riligious inventory

اما از آن جا که پرسش نامه ای که باشرایط فرهنگی و مذهبی ما هنگاریابی شده باشد نیافتنیم ترجیح دادیم بر اساس زمانی که فرد به فعالیت های روحانی و معنوی اختصاص می دهد مذهبی بودن را سنجیم بدیهی است که این نحوه سنجش خالی از اشکال نیست.

یافته دیگر مهم این تحقیق، تفاوت معنی دار افکار خودکشی در دو گروه بود. همانطور که اشاره شد در گروهی که وقت بیشتری را صرف فعالیت های مذهبی می کردند فراوانی افکار خودکشی بسیار کمتر بود (۱۸/۷۵٪ در مقابل ۹/۸۸٪) و این تفاوت معنی دار بود.

قدرت محافظتی مذهب (*religion's protective power*) که ابتدا توسط امیل دورکهایم (*E.Durkheim*) در سال ۱۹۵۱ مطرح شد (۱۰) در مطالعات مختلف مورد تأیید قرار گرفته است. (۱۱)

گرچه در مطالعه ما، هرچه میزان صرف وقت در فعالیت های مذهبی و معنوی بیشتر شده بود احتمال پرهیز از الکل، سیگار و مواد نیز بیشتر می شد اما تحلیل آماری ما این رابطه را معنی دار نشان نداد با این حال در مطالعات متعددی این ارتباط چشمگیر بوده است. (۱۲). (۱۳). (۱۴)

در برخی مطالعات، زنان مذهبی تر از مردان دانسته شده اند (۱۵) اما در مطالعه ما چنین تفاوتی نشان داده نشد. مطلب مهمی که در مرور منابع به آن بر می خوریم این است که در تمام زمینه های فرهنگی، مذهب یک عامل حفاظتی در مقابل آشفتگی های روانی است. این مطلب در باره ادیان مختلف اعم از اسلام، مسیحیت، یهودیت و مذاهب شرقی و فرقه های مختلف یک مذهب گزارش شده است. بنابراین این اثر حفاظتی محدود به مذهب خاصی نیست و یک اثر کلی است که می توان آن را به معنویت و روحانیت نسبت داد.

تعریف معنویت و روحانیت (*Spirituality*) مشکل است می توان آن را:

«یک رابطه متعالی - *transcendental* » بین تجارب عادی زندگی و یک اصل یا محور سامان بخش احاطه کننده « *encompassing organizing principle* »

تعریف کرد. (۱۶)

منابع

- ۱- دکتر سرگلزایی، محمد رضا، دکتر بهدانی، فاطمه (۱۳۷۹): مطالعه ارتباط بین افسردگی و اضطراب با سبک زندگی در دانشجویان سبزوار (اسرار)، شماره ۲، صص ۲۷-۲۸.
- ۲- دکتر عبداللهان ابراهیم، دکتر سرگلزایی، محمد رضا (۱۳۷۹) : مطالعه فراوانی افسردگی و ارتباط آن با عوامل روانی اجتماعی در دانشجویان، مجله دانشکده پژوهشی مشهد، شماره ۶۸، صص ۹۴-۸۶.
- ۳- دکتر محمد کاظم صانعی، سید حسن (متجمین): تعیین حجم نمونه در مطالعات بهداشتی، سازمان جهانی بهداشت، صفحات ۴۱-۴۰.
- ۴- دکتر پورافکاری، نصرت الله (متجم) (۱۳۷۶) : درسنامه روان پژوهشی آکسفورد، معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پژوهشی تبریز، جلد اول، صفحه ۷۴.
- ۵- دکتر پرتو، داریوش (۱۳۵۴) : تحقیق آزمایشی در پراکندگی افسردگی، مجله روانشناسی، سال چهارم، شماره دوازدهم، صص ۳۸-۳۸.

.۲۷

(۶) Birckhead L M (1989): stress and stress managementPsychiatric Mental Health Nursing , Lippincott. ۱۵۱-۱۴۹ .

7) Maltby J (1998): church attendance and anxiety change, Journal of social psychology, 138(4):537-538.

8) Jensen L.C, Jensen J,Wiederhold T (1993): Relgiosity ,donomination and mental heath among young men and women, Psychological Reports , 72 (3,pt2) , 1157 1158 .

9) Latkin C A (1993) : Copying After Fall : the Mental of Former Members of the Rscychology of Religion , 3 (2) . 97-109

10) Pescosolido B A , Georgiana Sh (1989) : DurKheim , Suicide and Religion : Toward a Network Theory of suicide , American Sociological Review , 54(1),33-48.

11) Neelman J, Halpern D, Leon D(1996) : Tolerance of Suicide ,Religion and Suicide rates : An ecological and Individual Study in 19 Western Countries ,Psychologcal Medicine , 27(5) : 1165-1171.

- 12) Luna A, Osuna E, Zurera L,Pastor M , Garcia et al (1992) : the Relationsip Between the Perception of Alcohol and Drug Harmfulness and Alcohol Consumption by University Students , Medicine and Law , 11 (1-2) , 3-10
- 13) Brizer D A(1993) :Measures of Alcohol , Hallucinogen and Preciption Drug Consumption and Significant Neative Correlation with Religiousity Scores : Religiousity and Drug Abuse Amang pscychiatric Inpatients , American Journal of Drug and Alcohol Abous , 193, 337,345.
- 14) Wiseman E J(2000) : Drug and Alcohol Abuse , in Sadock B and Sadock V(eds) Comperhensive textbook of Psychiatry , LWW , 7 th Edition , 3082.
- 15) Chelwinski Z (1984) : Religiousness Versvs Neuroticism and Extraversion : Studies on the inhaditants of zacize , Studia Sociologiczne ,3 (94) , 179-197.
- 16) Pribram K H (2000) : Brain Models of Mind , in Sadock B and Sadock V(eds.) Comperhensive textbook of pcychiatry , L W W. 7th edition , 445 .
- 17) Olowu A A (1989);Religious- Nonreligious scale , Social behavior and Presonality , 14 (2) , 1717 - 175
- 18) Katz Y J (1988) : Social Religious - Political scale : Educational and psychological Measurement, 48(4), 1025 - 1028.
- 19) Rogers D J (1998) : Religious Connectedness Questionnaire amang Urban African American Families who have a Child with Disabilities , Mental Restardation , 36(2) , 91-103.
- 20) Mosher J P , Handal P J (1997) : the Relationship Between Religion and Pcychological Distress in Adolescents , Journal of Psychology and Theology , 25(4) :449-457.